

A propòsit del nostre patrimoni filmogràfic

Catalina Aguiló

Ens agrada parlar cíclicament una mica d'aquest tema, tan a l'ordre del dia, com és el patrimoni cultural d'una comunitat. Ara que es parla tant de quins elements formen part de la nostra cultura: el patrimoni artístic, el documental, el patrimoni fotogràfic i el filmogràfic. Sabem que sempre donam voltes sobre els mateixos conceptes, però hi ha dos fets que en aquests moments ens animen

s'han promogut. Cal ressenyar l'*Inventari del patrimoni filmogràfic i fotogràfic* que es va realitzar, promogut per la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear³. Però semblava que el material recollit quedava inutilitzat per la manca de difusió que va tenir el treball.

Per això la iniciativa del Consell Insular és important. Primer perquè possibilitarà la conservació d'uns materials

tipus de format és l'utilitzat per al seu emmagatzament, quins convenis es creen amb els propietaris per accedir als seus fons. Tots aquests problemes supòs que ja han estat mesurats pel Consell i, si no, estan solucionats deuen estar en vies de discussió.

Dels articles a *Plecs d'Història Local* vull apuntar tan sols una sèrie d'idees que poden ésser interessants. La Filmoteca de la Generalitat de Catalunya va realitzar una campanya, el 1997, a través dels mitjans de comunicació titulada "Ajudan's a salvar les imatges de Catalunya". Segons l'autor, Josep Estivill, el resultat de la campanya fou molt notable i es van recuperar 4.000 rotlles de pel·lícula. Potser aquí es podria fer una cosa semblant i així es podria completar l'inventari ja existent.

Per altra banda, hem de considerar que el nostre patrimoni filmogràfic, malgrat no ser tan ampli i tan "important" com el català, ha de ser valorat en la mesura en què hi ha molt de treball dels aficionats. Aquesta és una altra idea que apunta l'article d'Estivill: Moltes pel·lícules, com és el cas de les filmacions d'aficionats, no seran mai exhibides en públic. I, no obstant això, tot aquest material és importantíssim perquè ens mostra la història d'una manera diferent. El fet que, de vegades, no s'hagi valorat suficientment aquest material ha facilitat el seu deteriorament.

En darrer lloc, el 1996 es crea una Associació Catalana per a la Recuperació i Conservació del Patrimoni Cinematogràfic, que ha pogut aglutinar els esforços d'aquelles persones interessades en el tema. A més l'Associació publica un butlletí des de l'any 97 amb llistats dels films recuperats, i que, d'aquesta manera, possibilita la seva consulta.

Aquests apunts poden donar-nos idees de funcionament per millorar el coneixement i valoració del nostre patrimoni i de l'ús que en poden fer els investigadors, per una part, i el públic, en general, per l'altra. □

a donar una volta més sobre aquests temes. En primer lloc el fet que el Consell de Mallorca hagi donat, a la fi, les primeres passes per a la creació de l'Arxiu de la Imatge i el So, que tindrà el primer esgrao en les sales del Museu Krekovic de Palma. Per altre, la lectura d'una sèrie d'articles que sobre el tema del patrimoni filmogràfic i sobre la concepció del cinema com a document històric s'han publicat a la revista *Plecs d'Història Local*¹

A les nostres illes, les institucions han tardat una mica a reaccionar quant al tema de la conservació, investigació i divulgació, i parlaré del tema que coneix que és el de la imatge, del patrimoni fotogràfic i filmogràfic. A part d'algunes exposicions, com la de fotografia que es féu al Centre de Cultura de Sa Nostra *Fotografia a Balears*², la recuperació d'algun arxiu particular, que després s'ha exposat, no han estat moltes les iniciatives que

que estan molt dispersos, malgrat que la majoria estan ben localitzats. En segon lloc, aquesta conservació farà possible l'accés dels investigadors a les fotografies i els films conservats i, per tant, a la posterior divulgació d'un patrimoni que no és massa conegut. I també és important considerar que aquesta sigui una primera passa per a la creació d'una filmoteca, entesa no tant com a local cinematogràfic que organitzi cicles o diferents activitats, sinó com una institució connectada amb altres filmoteques d'arreu de l'Estat que dinamitzi la conservació, investigació i divulgació del nostre patrimoni i el de les altres comunitats.

En aquest sentit, em semblava interessant comentar els articles de la revista abans esmentada perquè donen algunes pautes sobre accions determinades que poden millorar els inicis i el funcionament d'aquest Arxiu d'Imatge i So. Els primers problemes que es plantegen són: com arribar al material conservat, quin

¹ Número 77, novembre 1998

² Coordinada per Vicenç Matas i amb textos de Maria José Mulet, "Sa Nostra". Caixa de Balears, 1989

³ Realitzat per Catalina Aguiló, Josep A. Pérez de Mendiola i Maria José Mulet, l'any 1989.

